

Θ.Ε. Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ «ΠΑΙΔΙΚΑ – ΣΧΟΛΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ»

Ερευνητική εργασία στο μάθημα της Λογοτεχνίας

Θέμα:¹ Στις ιστοσελίδες που ακολουθούν μπορείτε να δείτε τη δασκάλα ρομπότ που πρωτοκατασκευάστηκε στο Τόκιο της Ιαπωνίας από το 2009 και λειτουργεί πειραματικά.

Να τη συγκρίνετε με τις μορφές των εκπαιδευτικών που γνωρίσατε μέσα από τα λογοτεχνικά κείμενα της ενότητας. Διερευνήστε, επίσης, πώς θα μπορούσε να εξελιχθεί η εκπαίδευση μελλοντικά και παρουσιάστε πώς θα θέλατε εσείς να εξελιχθεί.

Ιστοσελίδες

1. http://www.youtube.com/watch?v=aF_8gM4urmA
2. http://www.mobilenews.gr/saya_h_daskala_robot.html

Κείμενα της ενότητας

1. Ευγενία Φακίνου, *Αστραδενή*(απόσπασμα), *Ο λόγος ανάγκη της ψυχής*, Κείμενα Λογοτεχνίας Α' Γυμνασίου, σ. 38
2. Κώστας Μόντης, «**Ο Καινούργιος**», *Ο λόγος ανάγκη της ψυχής*, Κείμενα Λογοτεχνίας Α' Γυμνασίου, σ. 34
3. Νίκος Καζαντζάκης, «**Η Νέα Παιδαγωγική**»(απόσπασμα από το έργο «Αναφορά στο Γκρέκο»), *Κείμενα Ν.Ε. Λογοτεχνίας, Α' Γυμνασίου*, ΟΕΔΒ, σ. 92
4. Κώστας Ταχτσής, «**Ζήτημα Ιδιοσυγκρασίας**», *Ο λόγος ανάγκη της ψυχής*, Κείμενα Λογοτεχνίας Α' Γυμνασίου, σ. 43
5. Γιάννης Κουβαράς, «**Ανδρομάχης Επάνοδος**», *Ο λόγος ανάγκη της ψυχής*, Κείμενα Λογοτεχνίας Α' Γυμνασίου, σ. 56

¹ Από το βιβλίο *Ο λόγος ανάγκη της ψυχής*, Α' Γυμνασίου, Ερωτήσεις – Δραστηριότητες, βιβλίο για τον εκπαιδευτικό, Υ.Α.Π. 2011, σ. 28.

ΜΕΡΟΣ Α΄ Η Δασκάλα Ρομπότ

Τη λένε Σάγια και είναι ΡΟΜΠΟΤ... Είναι άσχημη αλλά μοιάζει με κανονικό άνθρωπο. Δεν μου προκάλεσε θετικά συναισθήματα η δασκάλα αυτή. Καταρχάς, δε μου άρεσε η εξωτερική της εμφάνιση!

Το βίντεο που παρακολουθήσαμε μας πληροφορούσε ότι η δασκάλα αυτή δημιουργήθηκε το 2009 στο Πανεπιστήμιο Επιστημονικών Ερευνών στο Τόκιο. Την ιδέα της δημιουργίας της είχαν κάποιοι φοιτητές, οι οποίοι την «κατασκεύασαν» για να τη δείξουν σε μαθητές και φοιτητές με σκοπό να τους προκαλέσουν το ενδιαφέρον για την επιστήμη και κυρίως να τους προκαλέσουν θαυμασμό και αγάπη για τα επιτεύγματά της!

Συγκεκριμένα, στην εξωτερική της εμφάνιση η κ. Σάγια μοιάζει σχεδόν με αληθινό άνθρωπο! Είναι ντυμένη με κομψά και περιποιημένα ρούχα και έχει μαύρα κοντά μαλλιά (στην πραγματικότητα φορά μια μαύρη περούκα). Το δέρμα της είναι κίτρινο και έχει έντονα μαύρα σχιστά μάτια. Έχει 27 τεχνητούς μυς το πρόσωπο, οι οποίοι ελέγχονται με τη συμπίεση του αέρα. Η έκφρασή της στο πρόσωπο ρυθμίζεται από έναν υπολογιστή. Μπορεί να καταλαβαίνει 3 εκατομμύρια λέξεις και να εκφράζει την ανάλογη κίνηση απαντώντας με γκριμάτσες ή λέξεις σε συγκεκριμένες ερωτήσεις. Στο συγκεκριμένο βίντεο, της υπέβαλλαν ερωτήσεις και απαντούσε! Δηλαδή κατανοούσε τις προτάσεις των ανθρώπων και τις εφάρμοζε. Στην πραγματικότητα μοιάζει με μια σύγχρονη δασκάλα που φορά ρούχα αντάξια της δουλειάς της, έχει κανονικό ύψος και είναι σχετικά λεπτή.

Βέβαια, όσο την παρατηρεί κανείς, καταλαβαίνει πόσο ψεύτικη είναι... μοιάζει με κούκλα. Θα μπορούσε να βελτιωθεί εξωτερικά. Έχει αρκετές ατέλειες. Το στόμα και τα (σχεδόν μαύρα!) δόντια της μου φαίνονται αηδιαστικά κι αυτό την κάνει άσχημη. Ούτε το πρόσωπό της είναι φυσιολογικό, δηλαδή ανθρώπινο. Δεν έχει ζωή μέσα της, με άλλα λόγια δεν έχει ζωντάνια για να προκαλέσει το ενδιαφέρον στους μαθητές της να την παρακολουθήσουν για πολλή ώρα ή να την πάρουν στα...σοβαρά!

Παρόλο που ο στόχος της δημιουργίας της ήταν να αντικαταστήσει ένα άνθρωπο –δηλαδή μια δασκάλα- υπάρχουν πολλές ατέλειες στο πρόσωπό της που δείχνουν ξεκάθαρα ότι πρόκειται για «ρομπότ». Επίσης, τα συναισθήματά της (χαρά, λύπη, θυμός) ελέγχονται από έναν υπολογιστή και με αυτό τον τρόπο ρυθμίζονται οι αντιδράσεις της.

Φυσικά, αν είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε ένα μάθημα με την κ. Σάγια, ευχαρίστως θα το θέλαμε! Μας αρέσει πολύ η τεχνολογία και την ακολουθούμε! Θα ήταν συναρπαστική εμπειρία να παρακολουθήσουμε ένα...ρομποτικό μάθημα.

Όμως, δεν πιστεύουμε ότι θα ήταν πολύ καλή ιδέα να εξαρτώμαστε από αυτή τη γυναίκα-μηχάνημα για να μάθουμε. Πόσο ενδιαφέρον θα μπορούσε να γίνει ένα μάθημα με την κ. Σάγια; Δε θα θέλαμε να την έχουμε για δασκάλα. Το μάθημά της δε θα ήταν διασκεδαστικό, αλλά πολύ βαρετό, χωρίς ενδιαφέρον μόνο και μόνο που θα καθόταν όλη την ώρα –ακίνητη σχεδόν– πάνω σε μια καρέκλα, χωρίς να μπορεί εύκολα να έρθει κοντά μας, να μας λύσει απορίες ή να μας ακούσει. Δεν καταλαβαίναμε και πολύ καθαρά αυτό που προσπαθούσε να πει. Από την άλλη, θα ήταν πολύ δύσκολο γι' αυτήν να ελέγχει τους μαθητές της, να επιβάλει πειθαρχία και να ξέρει τι γίνεται ακριβώς στην τάξη της. Ίσως να δυσκολευόταν κιόλας να μας λύσει απορίες, αφού ως ρομπότ ξέρει να «απαντά» σε συγκεκριμένες φράσεις. Μπορεί και να μην εκτιμούσε ιδιαίτερα, όταν θα κάναμε τις ασκήσεις μας.

Δε θα είχαμε τη βοήθεια που χρειαζόμαστε, ενώ ένα τέτοιο...μηχάνημα μπορεί και να μας έβαζε σε άλλους μπελάδες. Υπάρχει η πιθανότητα να πάθει μια εμπλοκή και ν' αρχίσει να διδάσκει λάθος μάθημα, με αποτέλεσμα και οι μαθητές να πάρουν λάθος πληροφορίες ή να μην καταλαβαίνουν. Επίσης, επειδή θα αποτελείται από καλώδια, ίσως να πάθαινε συχνά βλάβες και να χάναμε μαθήματα. Το σύστημα με το οποίο θα λειτουργούσε δε θα ήξερε τον καθένα μας προσωπικά, ούτε θα είχε ιδιαίτερη σχέση μαζί μας, έτσι μπορεί και να μας έβαζε λάθος βαθμό στο τέλος. Ακόμα χειρότερα, με μια λανθασμένη εντολή ή αν πατούσαν ένα λάθος κουμπί μέσω υπολογιστή οι χειριστές της, μπορεί εμείς οι μαθητές της να βρισκόμασταν έκπληκτοι μπροστά σε καμιά...έκρηξη!

Το πιο σοβαρό μειονέκτημα είναι ότι δε θα μπορούσε να καταλάβει πραγματικά τα συναισθήματά μας. Εκτός από τα προβλήματα επικοινωνίας, θα ήταν πολύ δύσκολο ή μάλλον ακατόρθωτο να έχουμε φιλικές σχέσεις με την κ. Σάγια, να μας δείχνει αγάπη και να μας συμπαραστέκεται όταν θα καταλαβαίνει ότι τη χρειαζόμαστε. Πώς να μας νιώσει η κ. Σάγια....Αν και δε θα μας έβαζε τις φωνές (εκτός κι αν έπαιρνε εντολή από τον υπολογιστή!) και δε θα τη φοβόμασταν ιδιαίτερα. Θα ήταν φριχτό να έχουμε μια δασκάλα χωρίς αισθήματα και χωρίς να μας δείχνει αγάπη. Κάποια παιδιά μπορεί να μην τα «αναγνώριζε» το σύστημα και να μην τους μιλούσε καν. Από την άλλη, με

μια τέτοια ρομποτική «σχέση», μπορεί κι εμείς στο τέλος να φερόμασταν και να λειτουργούσαμε ρομποτικά μιμούμενοι τη δασκάλα μας.

Μια δασκάλα ρομπότ, αν και ακούγεται συναρπαστική ιδέα, η αλήθεια είναι ότι ζει και λειτουργεί με καλώδια και δε μπορεί να αντικαταστήσει μια σύγχρονη δασκάλα που λειτουργεί με ανθρώπινα όργανα!

ΜΕΡΟΣ Β΄ Οι μορφές των εκπαιδευτικών που γνωρίσαμε μέσα από τα κείμενα της ενότητας που διδαχτήκαμε.

Η Νέα Παιδαγωγική

Ο δάσκαλος παρουσιάζεται με μεγάλα δόντια, να κρατά μια βίτσα (βέργα) και να φορά καπέλο, με άγριο βλέμμα που τον έκανε να φαίνεται κακός.

Αλλά και ο διευθυντής περιγράφεται κοντοπίθαρος με ένα σφηνωτό γενάκι. Είχε γκριζα θυμωμένα μάτια και ήταν στραβοπόδης. Κρατούσε πάντα ένα μικρό στριφτό βούρδουλα. Ήταν πάντα πολύ αυστηρός, μου φαίνεται ότι ήταν και πονηρός, ενώ συχνά γινόταν κακός και βίαιος όταν χτυπούσε τους μαθητές του. Τους χτυπούσε στ' αυτιά τόσο πολύ, μέχρι να ματώσουν.

Η κ. Σάγια είναι πολύ διαφορετική. Δεν έχει την κακία και τη βία στον τρόπο που διδάσκει ο δάσκαλος και ο διευθυντής μιας περασμένης εποχής. Μπορεί να θυμώσει, να χαρεί, να μείνει έκπληκτη και γενικά να κάνει πάρα πολλές γκριμάτσες. Όμως μιλά πολύ... ρομποτικά κι αυτό είναι το σοβαρότερο της μειονέκτημα. Δε θα θέλαμε να είχαμε κανένα από τους δυο τύπους δασκάλου (διευθυντής/δάσκαλος ή κ. Σάγια), αλλά αν έπρεπε να διαλέξουμε, σίγουρα δε θα επιλέγαμε τέτοιο δάσκαλο ή διευθυντή.

Κανένας από τους δύο δεν αγαπούσε τους μαθητές του πραγματικά ούτε έμαθαν από αυτούς αξιόλογα πράγματα.

Ο Καινούργιος

Στον Καινούργιο, ο δάσκαλος είχε θετικά συναισθήματα για τον μαθητή του. Αν και στην αρχή έδειχνε δυσφορία που ο μαθητής δεν τα κατάφερνε και έδειχνε τόσο πείσμα χωρίς να δέχεται βοήθεια από κανένα, στο τέλος τον συμπαθεί πολύ και νιώθει την ανάγκη να τον βοηθήσει. Σίγουρα λυπάται

πολύ, όταν ο καινούριος μαθητής του αποφασίζει να εγκαταλείψει το σχολείο οριστικά!

Η δασκάλα – ρομπότ δε θα αισθάνεται το παραμικρό για τους μαθητές της. Μπορεί να μην ξεχωρίζει ούτε τα πρόσωπά τους, ενώ σίγουρα δε θα ξέρει ποιος είναι καλός μαθητής ή ποιος χρειάζεται τη βοήθειά της. Βέβαια, το σημαντικότερο πλεονέκτημά της είναι ότι δε θα κάνει λάθη επειδή είναι ρομπότ, αλλά δε θα μετακινείται κιόλας κατά τη διάρκεια του μαθήματος, για να παρακολουθεί τους μαθητές της, όπως ένας... ανθρώπινος δάσκαλος ή έστω όπως ο δάσκαλος του Καινούργιου.

Η Αστραδενή

Η δασκάλα της Αστραδενής είχε μαζεμένα τα μαλλιά της σφικτό κότσο και φόραγε γυαλιά. Φαινόταν μάλιστα μεγαλούτσικη. Όσο για τον χαρακτήρα της, ήταν χειρότερος από την εμφάνισή της. Δε φαίνεται να ήταν καλοσυνάτη, ούτε καλωσορίζει την καινούρια μαθήτριά. Απεναντίας, την κάνει να αισθάνεται πολύ άσχημα με το που μπαίνει στην τάξη! Το βλέμμα της ήταν αγέλαστο και μάλιστα πολλές φορές τρομακτικό και επιθετικό. Επίσης, παρουσιάζεται πολύ πεισματάρα, γιατί επέμενε να γίνεται το δικό της και δεν άλλαζε γνώμη ούτε λάμβανε καθόλου υπόψη τους μαθητές της. Όταν η Αστραδενή της είπε το όνομά της, αυτή επέμενε να τη φωνάζει Ουρανία. Ήταν ευέξαπτη, γιατί θύμωνε με το παραμικρό και έβαζε τιμωρίες στους μαθητές της -καμιά φορά μπορεί να τους έδεχνε κιόλας όταν έκαναν μεγάλες αταξίες. Τέλος, ήταν πολύ απαιτητική στο μάθημά της και απ' ό,τι φαίνεται δε συμπαθούσε κανέναν από τους μαθητές της.

Παρόλ' αυτά, εγώ νομίζω πως θα προτιμούσα τη δασκάλα της Αστραδενής, γιατί στο τέλος θα την έπειθα με επιχειρήματα (όπως κάνει η Αστραδενή «στη μάχη για το όνομα»). Θα ήταν προτιμότερο να έχω αυτήν, αν και κακιά, παρά μια δασκάλα που λειτουργεί με καλώδια!

Ζήτημα Ιδιοσυγκρασίας

Η δασκάλα φορούσε παλτό και γούνα από αλεπού. Τα μάτια της έμοιαζαν πολύ με τα γυάλινα μάτια της αλεπούς, μόνο που τα δικά της ήταν πιο μεγάλα και πιο γουρλωτά. Δεν έβγαλε τη γούνα της –που έμοιαζε με αληθινή

αλεπού- ούτε και το παλτό της κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Το όνομά της ήταν Μίνα. Ήταν πολύ κακιά γυναίκα η κ. Μίνα. Μόνο έναν μαθητή συμπαθούσε, τον Μπόζελι. Μάλιστα, πιο πολύ απ' όλους αντιπαθούσε έναν μαθητή, επειδή ήταν κοντός ή ίσως επειδή ήρθε από άλλο σχολείο.

Εξωτερικά η κ. Μίνα ήταν μια καλοντυμένη κυρία. Δε νομίζω, όμως, να είχε καθόλου θετικά συναισθήματα για τους μαθητές της που κανονικά έπρεπε να τους φερόταν όπως θα φερόταν στο παιδί της.

Όμως και η κ. Σάγια, επειδή είναι ρομπότ, δε νομίζω να είχε καθόλου συναισθήματα ή να φροντίζει να μένουν ευχαριστημένοι οι μαθητές της. Αν και μπορούσε να κάνει πολλές γκριμάτσες, μάλλον και αυτή του γέλιου, ακόμα κι αυτό θα ήταν ψεύτικο. Από την άλλη, δε νομίζω πως την έφτιαξαν για να θυμώνει στους μαθητές της που κι αυτό καμιά φορά χρειάζεται.

Ανδρομάχης Επάνοδος

Η κ. Βίκυ ήταν μια πολύ όμορφη και νεαρή δασκάλα. Όμορφα ντυμένη και μάλλον μοντέρνα. Τη φαντάζομαι λεπτή και όχι πολύ ψηλή, με καλοχτενισμένα μαλλιά. Αγαπούσε πολύ τα παιδιά, γιατί κι αυτά την αγαπούσαν, γι' αυτό και ήταν απαρηγόρητα όταν έφευγε (δεν την αφήνανε να φύγει). Φαίνεται πολύ συναισθηματική, γιατί συγκινείται και η ίδια από τον τρόπο που την αποχαιρετούν οι μαθητές της (*θαλερόν δάκρυ χέουσα*). Η δασκάλα αυτή είναι καλότροπη και ευγενική, πολύ καλοσυνάτη και δείχνει υπομονή. Το πιθανότερο είναι ότι και στο μάθημά της οι μαθητές περνούσαν ωραία και δεν καταπιέζονταν.

Θα θέλαμε πολύ να έχουμε (και έχουμε!) τέτοια δασκάλα, περίπου σαν την κ. Βίκυ, γι' αυτό και δε θα ήταν δύσκολο για μας να διαλέξουμε ανάμεσα σε μια δασκάλα σαν την κ. Βίκυ και την κ. Σάγια. Θα έχει πολλή πλάκα αν στο μέλλον οι μαθητές έχουν ρομπότ αντί δασκάλες, όμως εμείς δε θα προτιμούσαμε αυτή την επαναστατική αλλαγή!

ΜΕΡΟΣ Γ΄

Πώς θα μπορούσε να εξελιχθεί μελλοντικά η εκπαίδευση ή/και πώς θα θέλατε εσείς να εξελιχθεί.

Οι απόψεις των ομάδων

Α΄

Η εξέλιξη στην εκπαίδευση θα είναι θεαματική τα επόμενα χρόνια. Φαίνεται ότι σύντομα οι αληθινοί μας δάσκαλοι θα αντικατασταθούν από ρομπότ. Αυτό όμως, αντί να μας κάνει τη ζωή ευκολότερη, θα μας δυσκολέψει. Δε θα θέλαμε ένα ρομπότ που θα μένει στάσιμο στον πίνακα και δεν είναι σίγουρο αν θα μπορούσαμε να καταλαβαίνουμε πάντα αυτό που θα μας έλεγε ή πώς θα καταφέρναμε να συνεννοηθούμε μαζί της. Θα προτιμούσαμε η εκπαίδευση να μην αλλάξει τόσο... επαναστατικά. Μόνο αντί για βιβλία να είχαμε υπολογιστές και οι δάσκαλοι να κάνουν το μάθημα μόνο με διαδραστικούς πίνακες. Τέλος, να μην έχουμε κατ' οίκον εργασία, αλλά οι ασκήσεις να γίνονται στο σχολείο.

Β΄

Προσωπικά δε θα ήθελα στο μέλλον να διδάσκουν δασκάλες – ρομπότ, γιατί ένα τέτοιο μάθημα δε θα με ικανοποιούσε. Θα μπορούσαν όμως να γίνουν κάποιες αλλαγές στο σχολείο, ώστε να γινόταν πιο σύγχρονο και πιο μοντέρνο. Για παράδειγμα, αντί για βαλίτσες που κουβαλάμε στον ώμο μας θα ήταν καλύτερα να έχουμε μαζί μας έναν μικρό φορητό υπολογιστή που θα περιέχει την ύλη του κάθε βιβλίου. Πιστεύω όμως ότι οι σύγχρονοι εκπαιδευτικοί δε θα μπορούσαν να αντικατασταθούν με ένα ρομπότ. Σ' ένα σχολείο του μέλλοντος, όμως, θα προτιμούσα να γίνεται το μάθημα με πίνακες αφής, έτσι ώστε να έχει μεγάλο ενδιαφέρον αυτό που παρακολουθούμε. Δεν θα ήταν κι άσχημο να μέναμε και κάποιες μέρες σπίτι και να παρακολουθήσουμε το μάθημα μέσω... τηλεδιάσκεψης. Επίσης, θα ήθελα, όπως και οι περισσότεροι φίλοι μου, το σχολείο να λειτουργεί απογευματινές ώρες. Είναι πολύ καταπιεστικό το πρωινό ξύπνημα και μας στέλνει στο σχολείο...άκεφους! Εισηγούμαι, τέλος, να αντικατασταθούν οι κουραστικές σκάλες με...τσουλήθρες σε όλα τα σχολεία.

Γ'

Στο μέλλον θα ήθελα τα σχολεία να είναι καινούρια με φωτεινές αίθουσες, ώστε να μπαίνει από τα παράθυρα πολύς ήλιος για να δίνει στους μαθητές χαρά και όλοι να έχουν ζωγραφισμένα χαμόγελα. Να υπήρχαν πιο δυνατές θερμάνσεις τον χειμώνα και κλιματιστικά το καλοκαίρι. Επίσης, οι μαθητές να μην κουβαλούν βιβλία στο σχολείο, αλλά να αντικατασταθούν από τα λάπτοπ. Το κράτος να φροντίζει ώστε ο κάθε μαθητής να έχει το δικό του και μια ωραία θήκη. Με αυτό τον τρόπο, πολλοί μαθητές που έχουν σκολίωση, δεν θα υπέφεραν τόσο πολύ από το βάρος της σχολικής τσάντας. Το μάθημα μέσω της τεχνολογίας θα ήταν πιο ενδιαφέρον. Να υπήρχαν ακόμη ανελκυστήρες που θα λειτουργούσαν με ηλιακή ενέργεια. Τέλος, θα ήθελα όλες οι καθηγήτριες να είναι χαρούμενες και χαμογελαστές και με αυτό τον τρόπο να μας διδάσκουν.

Δ'

Η εκπαίδευση θα εξελιχθεί με ραγδαίους ρυθμούς τα επόμενα χρόνια. Θα είναι δυνατό η δασκάλα να βρίσκεται στο σπίτι, το ίδιο και οι μαθητές της και να γίνεται με αυτόν τον τρόπο το μάθημα, μέσω τηλεδιασκέψεων και με τη βοήθεια υπολογιστών. Επίσης, όταν το μάθημα θα γίνεται στην τάξη, τα παιδιά θα έχουν αντί για θρανία ειδικές οθόνες αφής με ενσωματωμένα iPad. Προσωπικά δε θα ήθελα να γίνει πιο εξελιγμένος ο τρόπος που μαθαίνουμε. Νομίζω ότι είναι αρκετά ωφέλιμο και διασκεδαστικό να βρίσκονται στην ίδια τάξη όλοι οι μαθητές με τη δασκάλα τους, να έχουν στα χέρια τους βιβλία και τετράδια για να γράφουν. Θέλω να μείνει έτσι όπως είναι η εκπαίδευση και ο τρόπος λειτουργίας του σχολείου. Αν ζούσα στο μέλλον θα ζήλευα τους μαθητές που ζουν σήμερα.

Ε'

Στο μέλλον τα σχολεία θα ήθελα να αναπτύξουν την τεχνολογία τους και να καταργηθούν τα βιβλία που κουβαλούμε κάθε μέρα. Όλα όσα πρέπει να διαβάζουμε να υπάρχουν σε προγράμματα στον υπολογιστή μας και μόνο αυτόν να φέρνουμε στο σχολείο. Ν' αντικατασταθούν οι πίνακες με άλλους σύγχρονους αφής, ενώ τα σχολεία να είναι ζωγραφισμένα με θέματα που μας ενδιαφέρουν, π.χ. γκράφιτι. Τότε οι μαθητές θ' αγαπούν περισσότερο το

σχολείο. Δεν θα ήθελα όμως ν' αντικατασταθούν οι δάσκαλοι με ρομπότ. Τότε θα χάσουν πάρα πολλοί άνθρωποι τη δουλειά τους, ενώ δεν θα υπάρχει πειθαρχία στα μαθήματα. Επίσης, οι μαθητές δεν θα μαθαίνουν να είναι πολιτισμένοι και να σέβονται τους μεγαλύτερους.

Για την εκπόνηση της εργασίας εργάστηκαν οι μαθητές του Α4:

**Αλεξάνδρου Μαρία, Ασπρογένους Παναγιώτης, Γεωργίου Ανδριάνα,
Γεωργίου Μαρία, Λάμπρου Αυγή, Μικέλλη Δήμητρα, Μιχαήλ Μαρία,
ΝτέλτσεβαΜιλένα, Παναγόπουλος Θεόδωρος, Παφίτης Γιώργος,
Πολυδώρου Χρίστος, Πυθαρίδης Θεμιστοκλής, Σάββα Νίκος,
Σάββα Ραφαήλ, Σιακαλλής Φανούριος, Σοφοκλέους Σοφοκλής,
Χατζηαποστόλου Άννα, Χριστοδούλου Μαρία**

Περιφ. Γυμνάσιο Αγ. ΜάμαντοςΤραχωνίου

2012-2013

Διδάσκουσα: Μύρια Σταύρου